

[Birgit Busk.]

læse oplysningerne om, hvad justitsministeren agter at foreslå dette ting, som andet end en udvidelse af politiets bemyndigelser på visse områder. Det er for mig at se et skridt frem mod Danmarks omdannelse til en politistat. Det vil jeg ikke deltage i. I stedet for at forstærke politiets indsats over for i og for sig ligeegyldige, men let kontrollerbare overtrædelser af politivedtægter som f. eks. for lange parkeringer eller kørsel med 120 km's fart, hvor der kun må køres 110, ønsker jeg, at politiet på en helt anden måde end den, vi kender i dag, bliver instrueret om at opretholde ro og orden i samfundet, således som politiets oprindelige opgaver var, og som betjentene med de tykke ølmaver formåede. Det er en kendsgerning i dag, at mange, ikke mindst ældre, ikke tør vove sig ud på vore gader, først og fremmest i storbyerne, efter mørkets frembrud, og endda tidligere, af frygt for at blive overfaldet eller truet af bøller, som, hvis de endelig bliver pågrebet af politiet og fremstillet i retten, kun får at vide af dommeren, at det er rigtignok noget grimt noget, de har gjort, og det må de sandelig ikke gøre mere. Fy, skam jer! Og så går de ud og gør nøjagtig det samme igen.

Jeg ønsker, og jeg vil gerne have regeringens tilsagn herom, at politiet bliver instrueret om, at dets fornemste opgave er at sikre, at jævne og almindelige mennesker i dette land uden frygt for at lide korporlig overlast eller at blive tisset på, fordi de ikke har løse penge i deres tasker eller lommer, kan færdes i vore gader, i vore parker og på vore offentlige pladser. Jeg vil ikke tolerere en tilstand, hvor politiets opgave koncentrerer om at opspore relativt uskyldige trafiksyndere, mens borgerne i dette land ikke kan færdes ude efter mørkets frembrud.

Lad mig så til slut gøre et par bemærkninger om den bebudede ændring af lovgivningen om de mennesker, som af den ene eller anden grund ikke mener at kunne deltage i dette lands forsvar.

Jeg mener principielt, at vort land med alle dets fejl og alle dets fortrin er værd at forsvare, og jeg ønsker, at det skal forsvares med al den kraft, vi har, både den, vi har selv, og den, vi har som følge af vort nære samarbejde med vore partnere i NATO. Jeg er klar over, at dette ønske ikke deles af en

stor del af den ungdom, der efter min opfattelse har dette forsvar som en naturlig pligt. Men vi behandler denne ungdom på en meget forskellig måde. De unge mænd, som angiver politiske grunde til at nægte at forsvare det samfund, som de ikke har noget imod at nyde fordelene af, accepterer vi og giver behagelige vilkår, men de unge, som af religiøse grunde afviser at deltage i enhver form for forsvarsmæssig aktivitet, sætter vi i fængsel. Det er helt urimeligt. Jeg henstiller indtrængende til indenrigsministeren og justitsministeren at skelne skarpt mellem de to kategorier i den kommende lovgivning, og jeg kan ikke se, at religiøs afvisning af forsvarspligten skal behandles anderledes og strengere end en tilfældig venstreorienteret, kommunistisk afvisning af den samme pligt.

Patursson (Færø.):

Selv om det ville være fristende, vil jeg i denne debat forbigå de mange spørgsmål af politisk art, jeg før har omtalt her i tinget, fiskerigrænsespørgsmålet, EEC-spørgsmålet, økonomiske spørgsmål osv., og bare omtale en enkelt sag. Jeg gør det, fordi jeg tror, at dette spørgsmål må have en vis interesse for det danske folketing og for den danske offentlighed.

I sidste folketingsssamling stillede jeg statsministeren følgende spørgsmål:

„Hvor længe agter den danske regering at tillade direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen at udøve sprog- og sprogsvang ved gymnasiet i Thorshavn?“

Som begrundelse herfor anførte jeg bl. a.:

„I skrivelse til lærerrådet ved gymnasiet i Thorshavn har direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen meddelt, at de to elever, der talte færøsk ved den afsluttende studentereksamen i foråret, ikke vil kunne få deres eksamen bedømt på grundlag af de foreliggende oversættelser af båndoptagelserne af eksaminationerne, og at de pågældende elever altså ikke vil kunne få deres studentereksamen.

Da en sådan sprogsvang må anses for at være nedværdigende for færinger og desuden utvivlsomt også lovstridig, tillader jeg mig at henstille til regeringen at tage skridt til dens øjeblikkelige ophør, således at der pålægges direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen at drage om-